

BYGDA VÅR

Eresfjord, bygda vår, du frå fjorden fram deg tøyer.
Mellom fjella logn deg smøyer og gjev rom for gard og grend.
Kvar ein gard kvar heim og stova ligg so vent i dalen her
og me kan vår Skapar lova slik du er.

Eresfjord, bygda vår, deg me alle, alle elsker,
til du liksom på oss helsar, tek oss alle i din famn.
Desse fagre fjell og nutar hev slik venleik om oss lagt
og dei står som trauste gutar, vardevakt.

Eresfjord, bygda vår, ven du ligg her, trygg du kviler,
og du liksom til oss smiler, åt oss alle gjev du rom.
Gjennom dalen elva strøymmer, sullar logn så brei og stor
til i stilla vent ho fløymer ut i fjord.

Eresfjord, bygda vår vil me aldri, aldri gløyma,
men frå hjarta vårt skal strøyma fram ein takk for alt du gav.
Me vil elska me vil æra deg vår gjæve ættar mor -
til me siste svevn får sova i di jord.

Inga Rød

GUD SIGNE VÅRT DYRE FEDRELAND

Gud signe vårt dyre fedreland
og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand,
og vetter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
Som kristne det kan seg søma!

Vårt heimland i mørker lenge låg,
og vankunna ljuset gøymde.
Men, Gud du i nåde til oss såg,
din kjærleik oss ikkje gløymde:
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
og ljus over landet strøymde.

No er det i Noreg atter dag
med vårsol og song i skogen.
Om sæder enn gror på ymist lag,
det brydder då etter plogen.
Så signe då, Gud, den gode såd,
til groren ein gong er mogen.

Elias Blix

ALLE FUGLER SMÅ DE ER

Alle fugler små de er kommet nå tilbake.
Gjøk og sissik, trost og stær synger alle dage.
Lerka jubler høyt i sky, ringer våren inn på ny.
Frost og snø de måtte fly, her er sol og glede.

Blomster hvite, gule, blå, titter opp av uren,
nikker nå så blidt de små, etter vinterluren.
Skog og mark i grønne skrud kler seg nå på Herrens bud.
Knopper små, de springer ut. Her er sol og glede.

Lille søster, lille bror, Kom så skal vi danse,
plukke blomster så til mor, mange, mange kranse!
Synge, tralle dagen lang! Kråkestup og bukkesprang!
- Takk, o Gud, som enn en gang. Gav oss sol og glede.

VI VANDRER MED FREIDIG MOT

Vi vandrer med freidig mot, vårt sinn er lett og rapp vår fot;
I høyden opp ad mot fjellet, I dypet til fosseveldet.
/: La veien gå hvor hen den vil, vi vandre frem med sang og spill :/

Her er vi i Guds natur! Som bekken vill i fjellets ur.
Så stevner vi frem på ferden, Ti åpen oss ligger verden.
/: Og derfor vi som fuglen glad, Vil juble høyt i sky vårt kvad :/

Vi er jo en lystig flokk, Av mot og sanger har vi nok.
La storme kun ut på fjorden, La true med lyn og torden!
/: Vi fukter strupen på vår gang. Og hilser fjell og fjord med sang :/

H. Ibsen